

(החשך מעורר 18)

כלל על התערבות ממשלתית, אלא על הצבעה מיפלתית, כשראש הממשלה הוא גם מנהיג המפלגה הגדולה ביותר. נראה כי בגין סבור, כי גידור פים ואימרות-כנף ארסיות יפתרו את הבעיות. אך בעוד שממשלת ישראל עסוקה בגידופים - כלפי העולם וכל שר נגד רעהו - מת-קדמים התהליכים הבינלאומיים, אשר לממשלת ישראל אין כל חלק בהם.

ישראל בהנהגת בגין אינה רפובליקת-בנונה, כדבריו. היא דו-מה יותר לגטו מנודה ומפולג.

בחירות

תיסמונת ד"ש קיימת

הבחירות בהסתדרות

המורים מגזרת את

המגמות: ירידה

למיפלגות, עלייה

לרשימות חדשות

ברגע הראשון היה נדמה כאילו הביאו הבחירות בהסתדרות המורים לתוצאות הצפויות: עלייה גדולה למערך, ירידה גדולה לליכוד.

אולם כאשר הצטברו התוצאות הסופיות, השתנתה התמונה. הסי-תבר כי כל המפלגות ירדו. ירידת הליכוד היתה גדולה, אך גם ה-מערך ירד.

המגמה המרכזית: שתי רשי-מות בלתי-מיפלגתיות, שהשתמשו

בסיסיות המוכרות את המילון של ד"ש בבחירות האחרונות, וזכו ב-קולות רבים על-חשבון כל המי-פלגות הוותיקות, וצברו יותר מ-10% של הקולות. אם זוהי מגמה כללית במדינה, מצביע הדבר על סיכוייו של ה-

סיסמות טנ"ט כמועדון הפרוץ של שד"י בתל-אביב

גידופים בממשלה ואלימות ברוחב

בירה, והשנייה שהטמינה את המט-ען בחברון. קשה לדעת אם ההדלפה אכן נכונה ומה היו מניעיה. יתכן והיה זה יצר הפיטפוט של המדליף ויתר-כן, כפי שמשוכנעים כמה מה-חוקרים, היה זה נסיון לחבל במה-לך חקירה חשובה זו. מתוך טעמים של קנאת חוקרים.

אך מה שחמור יותר מההדלפות היא העובדה שהחוקרים, יהיו אשר יהיו, עדיין לא גילו את המתנקש שים והעובדה שהמחתרת ממשי-כה באיומים ובמעשי בריונות, בין אם זו אותה מחתרת שניסתה להת-נקש בחיי ראשי הערים, או מחד-תרות אחרות ששאבו אומץ-לב מ-העובדה שהמתנקשים לא התגלו. החקירה מתרכזת עתה בקרית-ארבע משום שהחוקרים הגיעו, על פי שיטת האלמנציחה, למסקנה ש-האפשרות שהמתנקשים באו מ-איזור זה, או מההתנחלויות האחד-רות בגדה-המערבית, היא בעלת סבירות גבוהה ביותר. החשד ה-אישי מהרב מאיר כהנא הוסר ב-שלבים מוקדמים. כהנא היה עצור בעת שהפיגועים נערכו. שיטות ה-פעולה הביאו את החוקרים למח-שבה שגם חסידיו של כהנא נקיים בינתיים מהשד. חקירה קצרצרה של יוסי דיין, ממלא-מקומו של כהנא בעת שהמנהיג יושב-בכלא, ביטסה השערה זו. גם האפשרות שארגונים ערביים קיצוניים הם שביצעו את המעשה, כפרובוקציה, אינה נראית לחוקרים בעלת הסי-תברות גבוהה.

אין לדעת במי חושדים היום החוקרים ומה כיוון החקירה. אולם כחוקת, על ראש הגנב בוער ה-כובע, נשמעו בשבוע שעבר הצ-הרות מכיוון, שהוא ככל הנראה כיוון החקירה. ראשי גוש-אמונים, ארב ח"כ חיים דרוקמן והרב תו-שב קרית-ארבע, משה לוינגר, לא יכלו להתאפק והביעו שמחה, זה בצורה ישירה וזה בצורה עקיפה, על מה שאירע לילי ההתנקשויות. החוקרים אינם חושדים כמובן בלוינגר או בדרוקמן בביצוע ה-מעשה, אבל לא אחד מחסידיהם, הקיצוניים שבין חברי גוש-אמונים, הקיצוניים שבין חיילי הסדיר וה-מילואים של ישיבות-ההסדר נמצי-אים על מפת החשודים בכוח של שירותי-הביטחון.

מבטים חשדניים. תושבי הקריה איתרו דירה שבה הושכר חדר ל-חוקרים המגיעים ותושבי הקריה אינם מדברים כלל עם המתגוררים בדירה זו.

ככל הידוע, המקום היחיד שבו חוקרים שלטונות הביטחון, בצו-רה כמעט גלויה את פרשת ההת-נקשות בכרים ח'לף ובסאם אל-שכעה הוא קרית-ארבע. אולם מ-מה שידוע עד כה, לא הצליחו ה-חוקרים אפילו לעלות על קצה של עקבות, המתנקשים, שכלל הנראה שייכים למחתרת מאורגנת היטב, הכינו את דרכי הנסיגה ושטטוש העקבות שלהם כדבעי.

על פי החלטה אישית של ראש-הממשלה, מנחם בגין, הוטלה ה-חקירה על שירותי-הביטחון-הכללי. באיחור של כמה ימים הבין בגין את הנזק העצום שנסיונות ההת-נקשות הביאו למדינת-ישראל ו-הבין גם שרק מעצר מהיר של המתנקשים, והעמדתם לדין יכולים להמעיט במשהו מהנזק שנגרם. מייד אחרי ההתנקשות החלו שלוש זרועות ביטחוניות, כמעט ללא קשר ובתיאום רופף ביני-הם, לחקור את הפרשה. מיסטר-ישראל, צה"ל ושירותי-הביטחון-הכללי, דווקא אנשי המימשל-הצבאי הגיעו להישגים יחסיים ב-חקירה הראשונית. המיטטרה גי-ששה באפלה ושירותי-הביטחון-הכללי התארגן.

ההחלטה של בגין להטיל את החקירה על השב"כ עוררה תסיסה במיטטרה ומורת רוח בצבא. מפכ"ל המיטטרה, רביניצב הרצל שפיר, ראה בהחלטה זו עוד אחת משרשרת ההחלטות הבאות מהד-רג הבכיר, המקצעות בסממיות ובתדמית המיטטרה. ראש המטה-הכללי, רביאלוף רפאל (רפול") איתן, רצה את החקירה לעצמו, וכך גם אמר לראשי-הממשלה.

כאשר הופיעה בתחילת השבוע ידיעה בעתונים לגבי מהלך החק-רה, נזעקו חוקרי השב"כ. להם היה ברור, כי היתה זו הדלפה מכוונת מטעם גורמים מיטטרי-תיים. בפרסום נאמר שהחוקרים גילו כבר שמעשי החבלה נעש-ו על-ידי שתי חוליות נפרדות. ה-אחת שהטמינה את המטענים ה-ממולכדים ברמאללה, שכם ואל-

למרות ששולמית אלוני קראה ל-חומכיה להצביע בעדה. מסתבר כי בוחריו ל"ע, כמו בוחריו ר"צ וד"ש, מעדיפים להצביע בעד רשימות בלתי-מיפלגתיות. אם זוהי תחזית לבחירות הכל-ליות במדינה, היא מבשרת הת-פתחויות מעניינות.

חיפה - 334, לעומת 13 קולות שקיבלה רק"ח בכל מרחב תל-אביב. לעומת זאת נכשלה רק"ח במשולש, שם היתה עלייה ניכרת לשל"י בקרב הערבים. כך קיבלה של"י באיזור נתניה (המשולש ה-דרומי) 39 קולות, לעומת 25 של רק"ח, ובאיזור חדרה (המשולש

הרב לוינגר וחיידים

הרב דרוקמן ואשתו

מי יצר את השיחחה?

ההתנקשות

של ראש המחנקש

בוער הכובע

הדלפות, מכוואות שתומים

וקנאת-יחוקרים מאפיינים

את החקירה בהתנקשויות

קרית-ארבע כמקרה. כל מכו-נית זרה הנכנסת לקריה, נתקלת ב-

הצפוני) 50 קולות לעומת 94 של רק"ח.

אחת הסיבות: בראש רשימת של"י עמד המורה הערבי ואליד צאדק חגי-יחיה, סגן מנהל בית-רביעי של של"י לכנסת.

סוף ל"ע ור"צ. בסך הכל

קיבלה של"י 435 קולות (1.1%), כימעת אותו המיספר שקיבלה רשימת מוקד בשנת 1975. הני-שגים של של"י ברחוב הערבי אוז-נו על-ידי כישלון ברחוב היהודי. רשימת ל"ע נמחקה מן המפה,

אדם היחידי המסוגל כיום להקים מיפלגה כזאת: עור וייצמן.

רק"ח בגליל. אחת המגמות החשובות מסתמנת בציבור הערבי. הנסיונות להקים רשימות ערביות נפרדות נכשלו כולן. אף אחת מן הרשימות האלה לא עברה את אחוזה-החסימה.

לעומת זאת הכפילה רק"ח, ה-מיפלגה הערבית העיקרית, את כוחה - אך לא בכל חלקי הארץ. רק"ח צברה הישגים מרשימים ב-קרב המורים הערביים בגליל (נצ-רת - 306 קולות, נהריה - 295,